

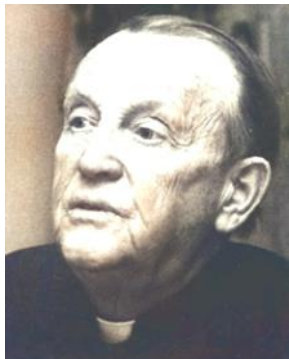
ŚWIĘTY WOJCIECH

PISMO PARAFIALNE

Nr 2 (196) ★ POZNAŃ ★ Luty 2023 r.

25 LAT TEMU...

W poniedziałek, 12 stycznia 1998 r. o godz. 6.40, z różańcem w ręku i modlitwą różańcową na ustach, w obecności modlącego się proboszcza Marka Kaisera, wikariusza ks. Grzegorza Piotrowskiego i swojej kuzynki Marianny Prais, odszedł cicho do Pana w 89. roku życia emerytowany proboszcz parafii św. Wojciecha w Poznaniu, ks. kanonik Hieronim Lewandowski.

[Urodził się 7 lipca 1909 r. w Błotnicy, pow. Wolsztyn – B.P.]. Po ukończeniu szkoły powszechnej w Błotnicy i Przemęcie, uczęszczał do gimnazjum najpierw w Lesznie, następnie w Śremie, gdzie w maju 1930 r. uzyskał świadectwo dojrzałości i w tym samym roku zgłosił się do seminarium duchownego. Ówczesny prefekt gimnazjum ks. Antoni Banaszak, później wieloletni rektor Polskiego Seminarium w Paryżu, w swojej opinii napisał o nim: „Należał do Sodalicii Marińskiej, uchodzi za dobrego i pobożnego ucznia. O ile z dzisiejszego stanu sądzić, nadaje się do Seminarium Duchownego”.

Studia filozoficzne odbył w Gnieźnie, teologiczne w Poznaniu. (...) W prośbie o kolejne święcenia pisał, że do seminarium wstąpił z pobudek nadprzyrodzonych, kierując się czystą intencją, szczerą wolą służenia Bogu oraz pracy nad uświęceniem bliźnich i własnym i że pragnie być kapłanem według Serca Bożego. Święcenia kapłańskie otrzymał 15 czerwca 1935 r.

Długą drogę kapłańską rozpoczął wikariatem w Kaźmierzu, gdzie ówczesny proboszcz, ks. Faustmann, takie wystawił mu świadectwo: „Ks. Hieronim Lewandowski jest pożytecznym, pracowitym wikariuszem, zdolny, dużo czyta poważnych książek i pism, jest inteligentny i wykształcony, mówi pięknie po polsku, także w potocznej mowie; jest wesoły i miły wobec proboszcza, parafian, zwłaszcza wśród młodzieży, dla której pracuje chętnie”. Potem nastąpiła dwuletnia służba wikariuszowska w Zaniemyślu, a od 1 lipca 1938 r. w Poznaniu, w parafii św. Wojciecha, gdzie pozostał do końca życia, w sumie 60 lat (włączając okres wojny), przy świątyni, którą całym sercem pokochał.

Okres II wojny światowej obfitował dla niego w momenty dramatyczne. W swoim krótkim życiorysie z 1948 r., pisany przed egzaminem proboszczowskim podaje, że do 5 października 1941 r. mieszkał w domu ks. bpa Walentego Dymka i służył duszpastersko w parafii katedralnej. Tego dnia Gestapo przyszło go aresztować. Udało mu się uciec i odtąd aż do wyzwolenia Poznania, przez ponad trzy lata, ukrywał się w mieście i okolicy, i na ile to było możliwe pełnił posługę duszpasterską, odprowadzając potajemnie Msze św. w mieszkaniach, spowiadając i zaopatrując chorych.

Proszony o zwierzenia z tego okresu, wspominał ze wzruszeniem przede wszystkim duchową wielkość Arcypasterza. Będąc jego domownikiem od jesieni 1939 r. do jesieni 1941 r., spotykał się z nim codziennie przy stole, przy wspólnej modlitwie brewiarzowej i różańcowej, i starał się być jego oparciem w trudnym dla Kościoła i Ojczyzny czasie. Okres ukrywania się był pełen chwil groźnych, kiedy to ciągle ocierał się o aresztowanie, obóz, a może i śmierć. W książce Szymona Dantera, o ucieczkach z niewoli niemieckiej, zamieszczono tekst hitlerowskiego listu gończego za ukrywającymi się polskimi duchownymi. Na pierwszym miejscu figurowało nazwisko: Lewandowski.

Już 8 lutego 1945 r., tuż po wyzwoleniu Poznania, otrzymał od ks. bpa Dymka nominację na administratora parafii św. Wojciecha. Jego podaniu o dopuszczenie do egzaminu proboszczowskiego towarzyszyła opinia dziekana, ks. Henryka Lewandowskiego z Jeżyc, który z uznaniem podkreślał energię i konsekwencję ks. Hieronima w pracach w dziedzinie budownictwa, mianowicie naprawę kościoła Wszystkich Świętych i odbudowę kościoła św. Wojciecha (obie świątynie, zwłaszcza ta druga, doznały poważnych uszkodzeń w wyniku działań wojennych) oraz zapał w organizowaniu zniszczonego przez wojnę życia parafialnego.

[W latach 1945-1952 był kapłanem w więzieniu karno-sledczym przy ulicy Młyńskiej w Poznaniu. W czasie swojej posługi w więzieniu przygotował na śmierć blisko sześćdziesięciu więźniów skazanych przez komunistów. Jednym ze skazanych na karę śmierci był namiestnik Kraju Warty Arthur Greiser – B.P.].

Uroczystości srebrnego jubileuszu kapłaństwa w 1960 r. oraz nominacja na kanonika gremialnego Kapituły Metropolitalnej Poznańskiej w 1966 r., były dla ks. abpa Baraniaka okazją, by przekazać gratulacje, wyrazy uznania i wdzięczności za wierność Kościołowi i gorliwą, pełną zapału i poświęcenia działalność duszpasterską. Arcypasterz szczególnie podkreślił odbudowę zabytkowej świątyni św. Wojciecha i udostępnienie dla zwiedzających jej podziemi z pamiątkami zasłużonych Wielkopolan oraz pionierską pracę przy tworzeniu ośrodka duszpasterskiego na Winogradach, połączoną z postawieniem tam tymczasowej kaplicy.

Nie przestając być proboszczem w Poznaniu, ks. Lewandowski został 1 listopada 1977 r. mianowany rektorem kościoła w Woźnikach, w parafii Ptaszkowo.

W grudniu 1980 r. skierował do Arcypasterza prośbę o przejście na emeryturę, decyzję motywując stanem zdrowia, wielkością parafii i wycofaniem drugiego wikariusza. W swoim piśmie wyraził ufność, że parafię obejmie dobry następca i zapewnił o modlitwie, by był to kapłan pełen poświęcenia i oddania Kościołowi Poznańskiemu, który dopro-

wadzi parafię do rozkwitu. W latach 1985 i 1995 obchodził uroczyste pięćdziesięcio- i sześćdziesięciolecie kapłaństwa przy licznych udziałach duchownych, osobistości świeckich miasta, krewnych, przyjaciół i parafian. [Do końca aktywny, żył życiem Kościoła, jeszcze w grudniu 1997 roku uczestniczył w adwentowej porannej modlitwie wraz z ks. Zygmuntem Sterczewskim, ks. Markiem Kaiserem i wspólnotami neokatechumenalnymi – B.P.]

W sobotę, 10 stycznia 1998 r. niespodziewanie zasłabł. Wezwany lekarz pogotowia zastrzykiem usmierzył ból. W niedzielę nie miał już siły wstać i sprawować Mszy św. W ostatnią noc bezustannie powtarzał „O Jezu”. Zapytany, czy to modlitwa, czy znaku bólu, odpowiedział: „jedno i drugie”. Nad ranem przyjął sakrament namaszczenia chorych i w pełni świadomy – jak się wydaje – bliskiego odejścia, zgasł przy rozważaniu trzeciej tajemnicy radosnej różańca o narodzeniu Pana Jezusa, nie doczekawszy, umówionej na przedpołudnie, wizyty lekarza.

Uroczyste wprowadzenie Zmarłego do kościoła św. Wojciecha, połączone ze Mszą św. koncelebrowaną pod przewodnictwem ks. infułata Władysława Pawelczaka, z homilią ks. proboszcza Marka Kaisera, odbyło się w piątek, 16 stycznia o godz. 17.30. Koncelebrowanej Mszy św. następnego dnia o godz. 10.30 przewodniczył ks. abp Jerzy Stroba, a kazanie pogrzebowe wygłosił ks. Marian Piątkowski. Ksiądz Lewandowski bardzo pragnął spocząć przy kościele św. Wojciecha, gdzie upatrzył sobie miejsce. Pogrzeb odbył się na cmentarzu miłostowskim o godz. 13.00. Ciało pochowano w kwatery kanoników Kapituły Katedralnej. (...)

Zmarły ks. Kanonik to osobowość bogata, nieschematyczna, o szerokich zainteresowaniach, trudna do ujęcia w ramki. Niespokojny duch, pełen zaskakujących inicjatyw i niespodziewanych decyzji, wrażliwy, czasem nerwowy, pasjonat

dobrych spraw, niekiedy niełatwy we współżyciu, bo nie pozwalał otoczeniu trwać w spokoju. A przy tym pogodny, dowcipny, interesujący rozmówca o doskonałej pamięci, która dopiero w ostatnim okresie zaczęła go zawodzić, nad czym bardzo bolał. Umiał być serdeczny i pełen współczucia dla cierpiących, odważny wobec przeszkód, potrafił załatwić trudne sprawy. W wykonywane czynności wkładał całego siebie, z dużą dozą emocji. Szukając wspólnego mianownika dla jego różnorodnych zainteresowań i dokonań, trudno znaleźć inne, niż kapłaństwo, któremu wszystko to było podporządkowane, które kochał, całym sercem realizował, którym ofiarnie służył Bogu i ludziom.

Za: „Miesięcznik Kościelny Archidiecezji Poznańskiej”, 1998. Autor: ks. Marian Piątkowski; dopiski, skróty, uzupełnienia: Bolesław Psuja

---

Papieskie intencje modlitewne na rok 2022

Intencja na luty: za parafie.

Módlmy się, aby parafie, w których centralne miejsce zajmuje komunია, stawały się coraz bardziej wspólnotami wiary, braterskimi i otwartymi na najbardziej potrzebujących.

MATKA BOSKA GROMNICZNA

2 lutego, 40 dni po Bożym Narodzeniu, Kościół obchodzi święto Ofiarowania Pańskiego, zwane dawniej, w polskiej tradycji, świętem Matki Boskiej Gromnicznej. Pewnie w wielu domach, wśród innych: tych, kolorowych czy komunijnych, jest ta jedna, ciemna, nadpalona, tzw. gromnica. Poświęcona i przygotowana na godzinę W, zapalana w chwili odchodzenia do wieczności, by płomień świecy oświetlał umierającemu drogę i odpędzał złe duchy.

Bądźmy w to święto w kościele, by poświęcić gromnicę. Zapalajmy ją w domach, np. w czasie ciężkiej choroby kogoś z domowników czy odchodzenia z tego świata. Niech nam w życiu towarzyszy światło Maryi.

Bolesław Psuja

DZIEŃ ŻYCIA KONSEKROWANEGO

2 lutego obchodzimy także – ustanowiony przez Jana Pawła II w 1997 roku – dzień szczególnej modlitwy i refleksji nad darem życia poświęconego Bogu. Życie konsekrowane to życie ofiarowane Bogu, dla dobra Kościoła i drugiego człowieka, życie zgodne z radami ewangelicznymi, wynikające ze złożonych ślubów. W Kościele katolickim po Soborze Watykańskim II można wyróżnić następujące formy życia konsekrowanego: wspólnotowe – zakony i zgromadzenia zakonne, stowarzyszenia życia apostołowego, instytuty świeckie oraz indywidualne – dziewice i wdowy konsekrowane, pustelnicy.

Pomódlmy się w tym dniu za osoby konsekrowane, by – całkowicie zanurzone w Bogu – były dla świata solą i światłem, prawdziwą radością Chrystusa, którego pragną naśladować.

Źródło: pl.wikipedia

Od redakcji

Benedykt XVI zostawił po sobie wielką spuściznę, która stanowi fundament dla współczesnego Kościoła i świata.

„Wszyscy musimy wciąż na nowo uczyć się akceptować Boga i Jezusa Chrystusa takim, jakim jest, a nie jakim chcielibyśmy, żeby był”.

„Bóg nie jest dalekim, nieokreślonym Bogiem, do którego nie dosięga żaden most, ale jest Bogiem bliskim: Ciało Syna jest pomostem naszych dusz”.

PRZEJŚCIE PANA. DZIŚ WYCHODZICIE

To myśl przewodnia tegorocznych obchodów XXVI Dnia Judaizmu w Kościele katolickim w Polsce. W kościele pw. św. Wojciecha odbyło się z tej okazji wieczorne nabożeństwo pod przewodnictwem abpa Stanisław Gądecki. Wprowadzenie do uroczystości wygłosił nasz Proboszcz, przedstawiając zgromadzonych.

W nawie głównej na środku ustawiono menorę, którą zapalił zastępca prezydenta Poznania Jędrzej Solarski wraz z Alicją Kobus – przewodniczącą Gminy Żydowskiej w Poznaniu. Następnie Chór Kameralny Akademii Lubrańskiego odśpiewał *Kadosz – Święty...* Po modlitwie poprowadzonej przez Arcybiskupa nastąpiła liturgia słowa. Odczytane zostały fragmenty z Księgi Rodzaju i Księgi Wyjścia. Do czytań komentarz wygłosił Stanisław Krajewski z Gminy Żydowskiej w Warszawie.

Z racji Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan w nabożeństwie uczestniczyli: ks. Szymon Antczak („nasz Szymek”), Stanisław Krajewski z Gminy Żydowskiej i ks. Marcin Kotas z Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego – i to on odczytał fragment z Ewangelii wg św. Łukasza.

Następnie abp Stanisław Gądecki wygłosił komentarz, rozważając dwa kluczowe słowa: ‘pamiętajcie’ oraz ‘dzisiaj’. Pierwszy temat dotyczył pamięci: „Pamiętajcie o dniu tym, gdyście wyszli z Egiptu”. „W tym duchu wielki mistrz chrześcijański, jakim był Orygenes, komentując wyjście ludu Izraela z Egiptu, mówi o «nowym wyjściu» chrześcijan: «Nie sądzcie więc, że tylko w owym czasie Mojżesz wyprowadził lud z Egiptu, również i teraz ów Mojżesz, którego mamy ze sobą [...], to znaczy prawo Boże, chce cię wyprowadzić z Egiptu; jeśli go słuchasz, chce cię daleko odprowadzić od faraona [...]. Nie chce, żebyś pozostawał w ciele i pośród uczynków ciemności, pragnie, żebyś wyszedł na pustynię, żebyś przybył do miejsca wolnego od zamętów i niepokojów tego wieku, żebyś przyszedł do cichego spokoju. [...]” (za: archpoznan.pl).

Przypomniał, że Mojżesz ustanowił święto na cześć wyjścia Izraelitów z niewoli egipskiej i obowiązek spożywania przez siedem dni chleba niekwaszonego, wykonanego tylko z mąki i wody.

„(...) Podczas Ostatniej Wieczerzy, która była ucztą paschalną, Pan Jezus i apostołowie używali – jak wszyscy Żydzi – wyłącznie chleb pszaśny (stąd wymienna nazwa: Święto Przaśników). Rozejście się praktyk Wschodu i Zachodu w tej kwestii nastąpiło tak naprawdę dopiero w XI wieku, kiedy rodzaj chleba eucharystycznego stał się jednym z punktów spornych wzajemnej polemiki. W Kościele Zachodnim chleb przeznaczony do sprawowania Mszy świętej winien być: pszaśny, czyli niekwaszony, czysto pszeniczny i świeżo upieczony. Wypieka się go z ciasta powstałego na skutek zmieszania wody z mąką pszenną i niczym więcej. [...]” (za: archpoznan.pl).

Uroczyste nabożeństwo zakończyła wspólna modlitwa *Ojcze nasz*. Dzień Judaizmu został ustanowiony przez Konferencję Episkopatu Polski w 1997 r. Przypada on corocznie w wigilię Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan – 17 stycznia. Jego celem jest rozwój dialogu chrześcijańsko-żydowskiego, a także modlitwa i refleksja nad związkami obu religii.

Andrzej Karczmarczyk

PARAFIALNY KLUB SENIORA – TO JUŻ DZIESIĘCIOLATEK!

Chciałbym jeszcze zorganizować spotkania z osobami starszymi, emerytami w zwykłe dni tygodnia, kiedy są osamotnieni – takie plany przyświecały śp. ks. Markowi Kaiserowi, proboszczowi naszej parafii. I udało się! 27 lutego 2013 r. „ruszył” Parafialny Klub Seniora! Celem – obok serdecznych i ciepłych spotkań parafian – było (co ważne!) niesienie pomocy osobom starszym i samotnym w organizowaniu czasu wolnego.

Przez te lata, niemal co dwa tygodnie (około 16 spotkań rocznie!), grupka 10-15 osób spędza wspólnie prawie trzy godziny. Kontakty osobiste owocują bliższym poznaniem się; czas mija na modlitwie i rozmowach, spotkaniu przy dobrej kawie, herbacie i ciście. Ciekawym pomysłem są seanse filmowe – wspólnie przez 10 lat obejrzelśmy ponad 80 filmów oraz spotkania z ciekawymi ludźmi – np. z p. Michałem Pawelczykiem – historykiem, wielkim znawcą czasów powstania wielkopolskiego czy z dr. Michałem Preislerem – geografem, podróżnikiem, który opowiadał nam o tatrzańskich tajemnicach. Odbyliśmy też kilka wyjazdów do okolicznych miejscowości – Smigła, Buku, Szamotuł czy też krótsze i bliższe, np. do Muzeum Archidiecezjalnego, Biedruska, Sanktuarium Miłosierdzia Bożego. Ale byliśmy również w Muzeum Czekolady. W czerwcu jest planowany wspólny wyjazd do Koszut i Środy Wlkp.

W listopadzie 2019 r. członkowie naszego Klubu uczestniczyli w VI Forum Ewangelizacyjnym Archidiecezji Poznańskiej. Lider Klubu prowadził warsztat na temat tego, jak stworzyć klub seniora w parafii, jak może wyglądać przebieg spotkania i jak organizować wyjazdy. Zwrócono także uwagę na parafialne kino – propozycję ciekawych projekcji w entourage'u niemalże domowym, rodzinnym – bliskim i przyjacielskim.

Parafialny Klub Seniora działa przede wszystkim dzięki ofiarnej pomocy i aktywności osób uczestniczących w spotkaniach; razem przygotowują oni salkę i stół z białym obrusem, zawsze ładnie zastawiony (świeca, filiżanki, talerzyki, dobre herbaty i kawy, coś słodkiego, owoce).

Cieszą nas te spotkania... Życzymy sobie, aby trwały, ponieważ przynoszą nam one dużo duchowego dobra.

Bolesław Psuja

KALENDARIUM

2 II Ofiarowanie Pańskie, święto; Światowy Dzień Życia Konsekwowanego	14 II Świętych Cyryla i Metodego, patronów Europy, święto
11 II NMP z Lourdes, wspomnienie; Światowy Dzień Chorego	22 II Środa Popielcowa, początek Wielkiego Postu

INFORMATOR PARAFIALNY

Aktualni duszpasterze:

ks. Trojan Marchwiak – proboszcz parafii
(tel. 793 842 860);

ks. Jerzy Stranz, rezydent.

Porządek Mszy Świętych:

– w niedziele i święta: 9.00; 11.00 (dla uczniów szkoły podstawowej); 12.15; 18.00 i 20.15 (akademicka)

– w święta będące dniami pracy: 8.30 i 18.30

– w dni powszednie: 8.30 i 18.30.

Spowiedź św.:

– od pn. do piąt. w godz. 17.30-18.30 (we wt.: 17.30-18.00)

– w pierwszy piątek miesiąca w godz. od 17.00 do 18.30.

Adoracja Najświętszego Sakramentu:

– od pn. do piąt. w godz. 17.00-18.30 (we wt.: 17.00-18.00)

– w soboty od 18.00 do 18.30.

Różaniec: sobota, godz. 18.00.

Chrzty: II sobota miesiąca, godz. 18.30 i IV niedziela miesiąca, godz. 12.15.

Członkowie Żywego Różańca: I sobota miesiąca, godz. 8.30.

Nowenna do św. o. Pio i Msza Święta w intencji o budowę Domu Ulgi w Cierpieniu: II czwartek miesiąca, godz. 18.30.

Nowenna do św. Antoniego: wtorek, godz. 18.00.

Jubileusz małżeńskie: III sobota miesiąca, godz. 18.30.

Krypta Zasłużonych Wielkopolan: termin zwiedzania należy uzgodnić w biurze parafialnym.

Biuro parafialne (tel. 61 851 9012; 793 842 860) czynne: w poniedziałki i piątki, godz. 16.00-17.00; we wtorki i czwartki, godz. 9.00-10.00 (z wyjątkiem I piątku miesiąca i świąt).

Konto Parafii: Santander Bank Polska SA.

Nr konta: 85 10901362 000000003602 2318.

Strona internetowa Parafii: www.swietywojciech.archpoznan.pl .

E-mail Parafii: swietywojciech@archpoznan.pl .

Pismo parafialne „Święty Wojciech”: miesięcznik, nakład 150 egz.

Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Wojciecha, Wzgórze św. Wojciecha 1, 61-748 Poznań.

Redaguje zespół (w porządku alfabetycznym): Stanisław Dankowski, Leszek Helak, Małgorzata Helak, Justyna Łopaczyk, ks. proboszcz Trojan Marchwiak (opiekun redakcji), Bolesław Psuja (członek Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Parafialnej).

Redakcja nie zwraca niezamówionych tekstów i zastrzega sobie prawo do ich adiustacji. Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń.

Parafia nie czerpie żadnych korzyści materialnych z tytułu wydawania miesięcznika. Ofiary złożone na ogłoszenia i reklamy są przeznaczone na pokrycie kosztów druku. Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.